

Dr. Mira Omerzel - Mirit:

Življenje brez hrane – starodavno orodje za širjenje zavesti

Z BRETARIJANSTVOM IN SVETLOBO ZVOKA DO MEDIJA IN KOZMIČNEGA KIRURGA

Dr. Mira Omerzel - Mirit trajno živi brez hrane od avgusta 2000. Hrani se s kozmično energijo. Na svoji koži je torej občutila dobrobiti in tudi morebitne manke tovrstnega bivanja. Svoja izkustva želi vsaj na kratko deliti z ljudmi, piše pa tudi obširnejšo knjigo o tovrstnih možnostih. Svoja prva izkustva, **večtisočletne izkušnje in pranojedske obrede različnih ljudstev**, še posebej pa severnoameriških **Indijancev**, je opisala v prvi knjigi njene knjižne serije z naslovom **Kozmična telepatija /Življenje brez hrane in večnost duhovnih sporočil severnoameriških Indijancev. Pranojedstvo ali življenje ob »kozmični vibracijski juhi« je čudotvorno.** Z njim človek vse bolj postaja »galaktični človek« **neobičajnih zmognosti, ki krepko presegajo običajno.** Toda, smo za to neobičajno pripravljeni?

V to sveto izkušnjo brez hrane in tekočine sem se podala štirikrat (vsakič na drugačen način): prvič spontano oz. takorekoč nevede decembra 1994, ko spontano 16 dni nisem mogla ne jesti, ne piti; drugič sem se potopila vanjo docela zavestno avgusta 2000, v tretje avgusta 2001 (brez hrane in tekočine a ob izjemni fizični aktivnosti), v četrto pa spomladi 2005 (tokrat še v popolni temi »po kogijsko«). Vsaka izkušnja je bila svojevrstna in drugačna od predhodne in vsaka mi je še bolj **izostrila čute** in zaznave ter me še bolj utrdila v tej življenjski izkušnji; vsaka mi je **povečala pretočnost kozmičnih energij.** Iz leta v leto sem postajala **močnejša in učinkovitejša zdravilka, pa kozmična telepatka**, ki zaznava vibracije Zemlje, zvezd, planetov in vesoljskih tokov. Leta 2005 sem pričela opravljati še izjemno in na našem planetu izredno redko **kozmično kirurgijo.** Vse to pa je temelj vsem mojim dejavnostim – **od pisanja do muziciranja, svetovanja, poučevanja ali urejanja razglašene sveta.**

Ljudje zajemamo le delček življenjske energije iz vseprežemajočega energijskega Oceana, v katerem dobesedno plavamo oziroma živimo, **iz kozmičnega energijskega Vira torej. Del pa črpamo iz običajne hrane** (trdne hrane in tekočine). S čiščenjem in usklajevanjem vseh teles (fizičnega, etrskega, mentalnega in duhovnega) ter **z zviševanjem frekvenčnega valovanja zavesti** pa se vse bolj priključujemo na **tok Univerzalne življenjske energije**, ki prežema prav vse, tako vesolje kot življenje na Zemlji. In zato vse manj potrebujemo »trdno« gorivo (hrano).

Skorajda vse duhovne tradicije našega planeta že stoletja in celo tisočletja prakticirajo **nekaj-dnevna, večtedenska ali celo večmesečna iniciacijska potovanja – brez hrane in tekočine –**, ki človeku pomagajo širiti zavest in zavedanje ter ga povezovati v **mnogodimenzionalno celoto**. Nekatera z naravo uglasena ljudstva jih častijo in uporabljajo še dandanes.

Življenje brez običajne hrane sodi med **izjemna izkustva**, ki nam **razširjajo zavest onkraj običajnega linearnega uma, časa, prostora** in tridimenzionalne stvarnosti. V tej izkušnji človek lahko **doseže sposobnost kozmične telepatije in pretanjenega prisluškovanja** sicer težko dosegljivim ravnem zavesti ali **resničnosti**, ki jo živimo. **Naše bivanje** je mnogorazsežnostno; je **večdimenzionalno**, pa če se tega zavedamo ali ne. Z izkušnjo bivanja brez hrane, ki je **preizkušnja predanosti in poguma ter sprejemanja kozmičnega in nesnovnega** ter tudi zasmrtja in neslišnih, nevidnih ali neotipljivih **svetov duha, svetov onkraj**, človek **zmore preseči svoje zamejitve**. **Razširja se v Kozmos** ter se bolj **polno in zavedajoč vrača fizični svet in v telesnost**. **Ko človek – kozmično dete** ali esenca na Zemlji ali utelešenje duhovnih vsebin izvornega življenjskega valovanja, ki je hkrati tudi neslišni zvok ali **neslišno frekvenčno valovanje – zavestno prestopi v polnino Univerzalne Inteligence** ali težko zaznavnega **Logosa** in povsem sprejme možnost, da ga **kozmična »juha«** ali Univerzalno življenjsko Polje, **Izvor, Vir ali Polje vseh možnosti** (po vedsko **samhita**), lahko tudi **hrani**, se namreč dogodi veličasten **(kvantni) skok v širitvi zavesti**. Tedaj lahko sprejme težko opisljivi **dar**

in v sebi **prebudi še neodkrite sposobnosti ter uvide v mnogorazsežnostno resničnost**, ki fizičnim očem običajno ostaja zakrita, kar omogoča tudi zavestno **potovanje med temi ravnmi**. **Stopi v subtilni svet komajda zaznavnih zvočnih vibracij, ki ustvarjajo snovno in nesnovno**. **Neslišno zvočno valovanje je oblikotvorno**.

Pranojedška izkušnja je tudi **zrcalo človekove celovitosti in povezanosti z vsemi življenjskimi polji in oblikami, ogledalo stopnje prebujenosti ali razsvetljene kozmične zavesti**. Zato je bila tudi v preteklosti nepogrešljivo **orodje duhovne rasti, vozilo za »potovanje onkraj«** tridimenzionalnega prostora in linearnega uma, **orodje za raziskovanja subtilnih svetov Zavesti**. **Vesolje je Zavest** (tako tudi fizika **Pribram** in **Bohm**). Zavest, ki poraja zavest živih bitij; **dojemanje sveta, še posebej pa časa in prostora**.

Pred letom 1990 so bili **čudeži hranjenja s prano rezervirani le za svetnike in pogumne obredovalce nekaterih ljudstev**, za predane **brez dvoma**. Med podobno izjemne učinke kot je pranojedstvo, lahko uvrstimo tudi težko dosegljive duhovne podvige, kot so npr. **levitacija, bilokacija, jasnovednost, kozmična telepatija, moč manifestacije in razgrajevanja vizij in želja, oblikovanje zvočnega laserja, kozmična kirurgija ...** V sedanjosti lahko tovrsten način bivanja umestimo še vedno med izjemne redkosti, a v prihodnosti naj bi bili tovrstni podvigi vse množičnejši in običajnejši. **Omogoča ga stanje povezanosti z vsemi razsežnostmi telesa, duha in z vsemi ravnmi resničnosti, z vsemi dimenzijami bivanja**. V prihodnosti (morda že v naslednjih stoletjih in desetletjih) pa bo morda že nekaj običajnejšega. V času velikih klimatskih sprememb, naraščanja števila prebivalstva in vse večjega pomanjkanja hrane, pa morda celo **nuja**.

V predbožičnem času **1994 in v prvih dneh leta 1995** se mi je nenadoma in brez kakšnega prepoznavnega razloga **»uprla vsa hrana«**. **Šestnajst dni** sem bila v posebnem meditativnem stanju **blizu transa**. Kot bi me nekaj držalo za vrat: niti grizljaja nisem spravila po požiralniku, pa tudi požirka tekočine ne, kar me je seveda nadvse presenetilo. Po medicinski doktrini in našem običajnem skromnem vedenju bi morala biti v tem času zastrupljena, dehidrirana, celo mrtva ali vsaj z odpovedjo ledvic ... Pa nisem bila! Prav nasprotno. Imela sem občutek, da **vse jasneje vidim**,

vse bolj čutim, da končno zares živim ... Moja razširjena zavest je »videla, slišala in zaznavala« mnogo več kot poprej! Čudo, čeprav prav nič čudno. V mesecih poprej sem sicer intenzivno raziskovala, meditirala in delala s kristali, kar mi je prav gotovo dodatno razširilo zavest in dvignilo vibracijo etrskih teles na višjo frekvenčno raven. Poleg tega je bil to čas mojega »dvojno-zavozlanega obdobja« (po džotišu), čas velikih preizkušenj in učenj. A sem spet pričela jesti. Saj veste, človek mora vendar jesti, da preživi! Kaj res?

Kasneje (maja 2000), ko sem prvič slišala za možnost »nejedenja« (običajne trdne hrane) in za avstralsko damo Jasmuheen, ki je pranojedka od leta 1993, sem se spomnila lastne izkušnje iz leta 1994 in se zavedla, zakaj je tedaj pravzaprav šlo. Um je ustvaril željo po življenju brez hrane, saj sem po večini vse izbruhala, kar sem pojedla. To je postajalo vse bolj naporno. Misel o življenju brez hrane sem dokaj vestno pošiljala v Univerzum, k Viru, z njo pa tudi povelja mojim telesom (fizičnim in etrskim); želja je nekega dne naletela na odziv in možnost, zatem pa je taisti um z rahlim dvomom in nerazumevanjem dogajanja uresničevanje te želje sprva tudi zaustavil in skvaril udejanjanje te možnosti. Izničil jo je z mislijo, da je pač treba jesti, da brez hrane pač ne morem biti, in tako prekinil čudežno povezavo med mojimi telesi, dušo in Vse-obiljem Univerzuma. Režiser sem bila torej sama. Režiser obeh skrajno različnih možnosti.

Ko sem prebrala knjigo »Življenje na prani« avtorice Jasmuheen (ki je pranojedstvo pričela izkušati le leto poprej), sem se tlesknila po čelu rekoč, oj, neumnica in nevednica! In še v istem trenutku sem ponovno zaprosila za trajno možnost hranjenja z Univerzalno življenjsko

energijo. Pot se je zopet odprla. V tem času intenzivnega spreminjanja sem se učila odpirati tudi povsem »nenavadnim« in morda tudi povsem nerazumljivim (novim) možnostim čudežnega časa »nove dobe« in odkrivanja lastnih zmognosti. Vse to ob koncu zemeljskega cikla »četrte Zemlje«, kot pravijo severnoameriški Indijanci. Vselej dobimo le tisto, kar mislimo, da je možno, in le tisto, kar zmoremo sprejeti. Kar mislimo, to smo ... Pogoje za pranojedsko izkušnjo ustvari naš um z osredotočeno mislijo in široko razprto zavestjo.

Na svojih potovanjih sem se srečala s pranojedskimi **Indijanci obrednega sončnega plesa v Arizoni**, z **neješčimi lamami v Himalaji**, pa s **filipinskim mistiki, havajskimi, balijskimi in aboridžinskimi modreci** ... Z menoj so delili svoje izkušnje in mi širili obzorje, za kar sem jim izjemno hvaležna. Sicer pa: **nič novega** na tem planetu! **Odkrivamo le lastne pozabljene ali skrite** speče sposobnosti **človeških bitij**, ki pravzaprav **ne poznajo omejitev**.

Procesi, ki nam prinašajo možnosti za življenje brez hrane oz. le ob kozmični hrani ali prani, so sicer različni. So svete iniciacije, iskanja in povezovanja z Božansko Inteligenco, z mnogorazsežnostnim duhom ali Kozmično Zavestjo ter s svojo lastno bitnostjo. So dokazilo predanosti duhovni rasti, ki se izkazuje tudi z odpovedjo vsemu, kar nas na tej poti ovira, kar je tudi bistvo staroveškega (samo)žrtvovanja. Iniciacije ponujajo možnosti novega rojstva v istem telesu in tudi preseganje trenutnih (karmatskih) življenjskih danosti. So človekov veliki dar, zmožnost in najintimnejši izbor. Omogočajo jasnejši stik s samim seboj ali z vse višjimi (ali širšimi) ravni zavesti, z razsežnostmi vseh ravni bitja, s svojim duhovnim vodstvom ali z dušo, kot pravimo, ter s kozmično Resnico (bivanja); in sobivanja, v katerem smo povezani z vsem obstoječim.

Tovrstne svete iniciacije ob odtegnitvi hrane in tudi tekočine so poznale vse t. i. »naravne civilizacije« sveta, ki so negovale kozmično zavest na Materi Zemlji. Te so ponekod v rabi še danes. Za sodobnega človeka, ki je izgubil obrednost in stik z izvornim ali božanskim, pa so ponovno mikavne. In duhovnim iskalcem v našem hitro spreminjajočem se času intenzivnih učenj tudi močan izziv. Za uresničitev je potrebna brezpogojna predanost ter odprtost zavesti, uma in srca.

Z naravo povezana ljudstva tega sveta so poznala in še poznajo različna Velika

inicijacijska obredja, v katerih **mlade ljudi**, ki so godni za vstop v družbo odraslih oz. duhovno zrelejših, **osamijo**. Na ta način naj bi zgradili lastno **povezanost s prvobitnim ali z Božanskim**, pa tudi s pritajenimi spečimi vsebinami in **zmožnostmi** svoje zavesti. Vzpostavljena vez naj bi **oplemenitila njihova spoznanja**, jih poduhovila in razširila ter jih napravila **celovitejše in popolnejše**, predvsem pa **enakovrednejše** člane človeških skupnosti.

Samota, osamljenost, izpostavljenost nepredvidljivemu in naravnim silam v džunglah ali puščavah, visoko v strminah gora ali sredi širnih morja, pa izpostavljenost divjim zverem in naravnim ujmam, prispevajo potrebne življenjske izkušnje in **preizkušnje za duhovno rast**. Ponujajo potrebne **izpite zrelosti, priložnosti za širitev in preverjanje duhovnih moči ter nešteti sposobnosti nezamejenega uma, zavesti ali duha**, ki se jih človek sploh **ne zaveda** ali vsaj vse do takrat, ko jih odkrije v sebi. Kdor je našel stik z Virom ali lastnim središčem, se ga celo zveri izognejo, saj si je pridobil izjemno **energijsko moč in zaščito**. **Ljudje z nižjo vibracijo ne morejo vdreti v njegovo polje**, pa če to želijo hote ali nehote (ja, mnogi to počnejo tudi nevedoč!). Odkril in zaživel pa je tudi darove **brezpogojne ljubezni duše – brez strahu in drugih rušilnih čustev in misli**; ljubezen, ki prinaša popolno **sprejemljivost in strpnost ter sposobnost hitrega uresničevanja misli**. **Božansko namreč ne ogroža božanskega**, temveč se eno z drugim **zliva v celoto**.

V svetih obredih odpovedovanja hrani tako po lastnem izboru lahko izberemo **pomoč in moč za nagel premik v Brezmejno polje vseh Možnosti in se tudi trajno povežemo z njim**. **Napravimo**

podvig in dvig v višjefrekvenčne (to je tudi na višje zveneče) ravni zavesti in bivanja, s čimer se okrepi energijska pretočnost, človek pa (še zlasti pa zdravilec) tako postane učinkovitejši v vsem.

Toda bistvo pranojedske izkušnje ni v tem, da ne potrebujemo običajne hrane. Res nam brez

prebavnih procesov **ostaja velik del energije**, ki bi jo sicer potrebovali za presnovo. Največji dar iniciacijskih procesov brez hrane in vode je v zmožnosti **tesnejše povezave z Virom življenja, z Logosom ali Univerzalno Inteligenco življenja, z lastno dušo in podpirajočimi energijami**. Z Božanskim, če hočete. Iniciant lahko **poveže vsa frekvenčna valovanja mnogodimenzionalne resničnosti** ali simbo QSlno rečeno – **vse registre svoje zavesti in uma – med seboj ter tako doseže enovito celostnost ali lastno osrediščenost, tako v sebi kot v kozmično-zemeljskih razsežnostih**, kar je tudi **cilj** človekovih iskanj. S tovrstnimi bivanjskimi zmožnostmi **lahko spregleda ali vidi, kar je očem nevidno, sliši neslišno ali tisto, kar je »višje, širše ali oddaljenejš«** (kakorkoli že te dimenzije imenujemo z besedami, ki so za opisovanje teh izkušenj običajno precej nezadostne). **Vidi torej tudi dlje od tridimenzionalnega materialnega sveta. Resnice mnogorazsežnostnega bivanja se nam postopno razkrivajo**. Tovrstne iniciacije pa ljudi **za vselej spremenijo**: pa naj gre za iniciacije indijanskega sončnega plesa ali kateregakoli drugega tovrstnega obredja v puščavi ali goščavi našega planeta.

Zelo dobro je tudi vedeti, **kje smo** na lestvici razvoja ali širjav zavesti, **kaj**

ruši ravnotežje in kaj ga ustvarja. Pranojedstvo pomeni predvsem nevezanost na trdno gorivo (hrano). To nam omogoča življenje brez običajne hrane. Odpoved le-tej. Gre za **spodobnost in zmožnost uma in vseh teles oziroma za to, da za svoje življenje ne potrebujemo preračunavati kalorij ali vnosa vitaminov, mineralov ..., saj nas z vsem potrebnim oskrbi omenjeni**

Kozmični energijski Vir. Če pa kljub temu kaj okusimo – to plačamo tako, da nam je slabo ali da se takoj zredimo. **To željo po življenju brez trde hrane moramo sprejeti svobodno**, le po notranji nuji. **Hrana** je sicer močno vezana na naše **čustveno doživljanje** in bi si, če bi se prikrajševali za nekaj, kar si želimo in ne želimo hkrati, pridelali **napetost in nezadovoljstvo**; **ravnotežje vseh teles pa bi se podrlo**, s tem pa tudi zmožnost **pranojedstva**, ki **zahteva ravnotežje in umirjen um**. Na srečo običajna hrana pranojedce ne privlači več tako kot prej.

Hrana, ki jo sprejemajo iz življenjskega Vira, pa je **visokofrekvenčna nesnovna prana ali energija**, t.i. »kozmična juha«, ki pri človeku, ki je **pripravljen** na tovrstno bivanje in odpovedovanje, **poteši vse potrebe!** Če pa človek iz tega ali onega vzroka **izgubi svoje ravnoesje**, se **želja po trdnosnovni hrani in okušanju povrne**. Tako je vse dokler si pranojdec ne povrne spet ravnotežja. Vendar njegovo telo po nekaj letih ni več sposobno prebavljati običajne hrane in se vsak mali »jedilni greh« **plača s slabostjo**, z bruhanjem, z bolečinami v glavi in

mišicah. Zmožnost **trajnega življenja** brez običajne hrane je torej **zahteven proces**, ki zahteva **dobro pripravljenost!** Ker pa prinaša raznovrstne dobrobiti ter **poglobljeno zavedanje in prepotrebne uvide**, so si naši predniki umislili **kratkotrajnejše procese oz. obredovanja** brez hrane in celo tekočine (**suhi post**). Nato so se **vrnili na običajno prehranjevanje**. Življenje ob »**kozmični (vibracijski) juhi**« **tudi ni primerno za težavno fizično delo. Je bolj za tiste, ki delajo z energijami (npr. za zdravilce), ali za mislece in vztrajne duhovne iskalce.** Sprva sicer pranojedec **zmore v vseh pogledih mnogo več kot drugi**, če pa enkrat ali večkrat **prestopi meje** svojih zmogljivosti, se potrebna **harmonija poruši**. Nato se je treba **potruditi**, da se ponovno vzpostavi mir in **ravnotežje**. Tudi vsako **pretiravanje »se plača«**.

Ko pride čas, nas življenje podučí o svetostih sveta in bivanja, pa če verjamemo v božansko ali smo popolni ateisti. **Podučí nas o kozmični ustvarjalni sili (o Univerzalni Inteligenci, o Izvoru vsega, o kozmičnih zakonitostih, ki jih mnogi imenujejo Bog).** To ozaveščanje poteka **počasi**, po kapljicah – nikoli prenašlo, pa tudi prepočasi ne, in le toliko, kolikor pač kdo zmore. Prepoznavamo naše duhovne razsežnosti in brezmejnosti duše, duha in telesa.

Tokovi kozmičnih energij nas torej lahko hranijo in nas odpirajo v vse jasnejše zavedanje, kar prinaša tudi prepričanje (**brez dvoma!**), da je to možno. V duhovno rast in širjenje zavesti, seveda, predvsem v popolno sprejemanje, **da je** na videz nemogoče resnično **možno**. Vir teh sposobnosti je **Univerzalna Zavest ali Božanska Bit, Logos**. Naše duhovno vodstvo pa te danosti prenaša v naš vsakdanjik. Izkušnje pranojedstva zato ne morem opisati brez predhodnega **izkustva navezovanja stika z duhovnim vodstvom in vseprisotnimi energijskimi tokovi**.

Toda ponovno moram na začetek. Ko pišem te vrstice in **retrospektivno zrem v preteklost**, se vse **bolj zavedam nujnih postaj in izkušenj, ki so bile predpogoj za sledeče na videz čudežne izkušnje**. Pogoj za jasno vez s frekvenčnim razkošjem veselja je **najprej jasen stik z lastnim duhovnim vodstvom ali razsežnostmi duše**. V procesih, v katerih kozmične vibracije **spreminjajo etrska telesa, pospešeno in močno širijo zavest ter prebujajo spomin duše**, je nujen najprej **jasen vpogled v lastne duhovne vsebine in stik z lastno zavestjo**. Prav to omogoča pranojedstvo. Jasnejša, ko je ta naveza, več imamo od te »**avanture v neznano**«. Bolj ko smo **predani**, manj ko dvomimo in **bolj ko sprejemamo** moč Izvornega Logosa, **več imamo od te izkušnje**, izrazitejše pa so zaznave, zanimivejša učenja in naloge, ki jih sprejmemo, **proces**

preobrazbe pa je lahkotnejši. To lahko zatrdim tudi po samoizkušnji in po delu z ljudmi, ki sem jim na tečajih svoje duhovne šole Veduna (na **kozmičnih iniciacijah**, **Veduna resonancah**, na **intenzivih** na različne življenjske teme, na **kozmično-energijskih in zvočnih kirurgijah** ter na

bivalnih tečajih in večdnevni **suhih postih** brez hrane in tekočine) pomagala do podobnih izkušenj in darov. Pravzaprav je ta **navezava možna le v popolni predanosti in sprejemanju**. Tako se ne bojijo, da bi jim spodletelo ali bi umrli, pa tudi ne dvomijo v dobrobiti procesa. Nagrada so očiščena in okrepljena **etrška telesa**, ki **zatem prejmejo nove zmožnosti, duša pa prične v istem telesu novo življenje, novo karmo, sprejme nova poslanstva ...** Skratka, s pomočjo frekvenčnega toka Kozmične Inteligence (ali po ljudsko – Mojstrov Učitelj Univerzuma) **presežemo karmatsko (astrološko) ali usodno danost ...** S prehodom na življenje na prani izvedemo lastno **jagjo**, kot pravijo Vede: spreminjati pričnemo svojo usodo ali karmo. Na širše in boljše, seveda. **Vendar, tovrstni procesi niso za vsakogar! Zahtevajo popolno predano prepuščanje novemu in tudi odrešujoče odpovedovanje starim miselnim vzorcem. Ter določeno razvojno raven zavesti ...**

Pranojedstvo je v tem pionirskem času **rojevanja novega** svojevrstna priložnost, ki omogoča zares pospešen duhovni razvoj; proces, v katerem moramo telo šele naučiti **jesti »kozmično hrano«** in hkrati tudi **brisati spomin na običajno hranjenje ter na užitke ob okušanju** (to gre najtežje in zahteva **najdaljšo dobo spreminjanja**, tudi eno ali dve desetletji; a kaj je to v primerjavi z dolžino življenja ali verigo življenj). **Pranojedci vendar jemo, a se hranimo torej s prano ali s kozmično energijo.**

O pranojedstvu je v novem tisočletju potrebno ponovno spregovoriti. Iz izkušnje in občutka povezanosti ter **odgovornosti za osebno in planetarno evolucijo**, ki se skokovito odvija v povsem novo, se porajajo **povsem nove možnosti in zmožnosti**, pa pogledi in razumevanja **na bivanje in sobivanje. Na povezanost**

zemeljskega in fizičnega z duhovnim in s kozmičnim. Čas fizičnega gurujevtva in čas (religioznega?) **»vodenja za roko«** po vnaprej vzpostavljenih pravilih vse jasneje in intenzivneje **odhaja**. Življenje, ki je pred nami, **zahteva prisluškovanje vodečim ravnam zavesti ali duše oziroma njenim vsebinam** in vodstvu, ki premore vso modrost, kakršno potrebujemo, ter je ves čas **povezano z brezmejno Kozmično Inteligenco, Zavestjo, Božansko bitjo, tudi z nefizičnimi ali neutelešenimi »Mojstri modrosti«, imenovanimi tudi Univerzalni zakoni**, pa tudi z duhovnim učiteljem v sebi, kar po starem ali po ljudsko imenujemo **duhovni vodniki. Brez tega je trajnejše pranojedstvo nemogoče!**

Človeštvo se v **21. stoletju** ponovno pričenja **dvigovati** iz neosveščene sivine pozabljenega, zastrtega, a neskončno bogatega **starosvetnega znanja**, ki je **pomagalo neštetim generacijam pred nami** do zares velikih odkritij v sebi in v svetu; **do uresničevanja čudežev**, ki so v svoji biti pravzaprav **naravne danosti**, a žal kot Trnuljčica zazibane v globoki sen. Vendar speča Trnuljčica čaka, da jo **prebudi poljub kozmične vseprisotne Ljubezni**, ki je lepilo tako na Zemlji kot v vesolju. Le kako torej do vsega tega? Trenutno ponovno **odkrivamo pozabljene davne modrosti** življenja in bivanja različnih izročil ljudstev in kultur sveta. Spomnimo se ob tem starodavnih duhovnih znanj naših davnih planetarnih prednikov. Njihovo znanje še vedno ždi ali **nemo živi v naši kolektivni zavesti ali v skupinskem nezavednem**. Ključ od vrat tjakaj imamo **mi sami**. Predniki so pred tisočletji in tudi še pred stoletji živeli **tesno povezani z Zemljo in Kozmosom**, čemur poenostavljeno rečemo, da so bivali »v

stiku z naravo«. S širjavami svoje **prebujene ali kozmične zavesti**, to je sedme, najvišje stopnje zavesti (po Petru Russellu), so **prednamci čuječno prepoznavali zakonitosti vesolja in kozmičnih ritmov** ali ciklov ter budno in pozorno (npr. z obredji) **poskušali vzdrževati ravnovesje** v sebi in v bivanjskem okolju.

Sodobni človek je žal že pred desetletji izgubil tudi obrednost. Živimo v precej **razkulturjenem svetu**, tempo življenja, službovanja in pehanja za vsakdanji kruh pa nas vleče **stran od naravnega**, od harmoničnega. Toda naše **duše še vedno hrepenijo po širjavah** neskončnega in nezamejenega ter nas nezmotljivo **vodijo v popolnost** in celovitost.

Trajno življenje brez hrane prinaša povsem nove izkustvene možnosti, ki jih lahko – po svobodni volji – udejanimo v vsakdanjem življenju ali pa ne. Zahtevajo tesno sodelovanje s t. i. **Kozmično Voljo ali Logosom**, s t. i. **neštetimi frekvenčnimi tokovi božanskega vibracijskega** (življenje porajajočega) **Vsepolja** (po ljudsko **Oceana**) ter **popolno predanost** zakonitostim kozmičnega frekvenčnega valovanja ali **silam**, ki jih na srečo pranojedeč prične zaznavati. Nezmotljivi Logos »preverja« človekovo predanost **nevidnemu, neslišnemu, nedotakljivemu ... a prisotnemu v vsem**; človek oblikuje svojo **odprtost t. i. Univerzalni ali »božanski« Zavesti oz. Kozmičnemu Umu** – in sicer »na življenje in smrt«. Ko duhovni bojevniki temu tako **brez dvoma zaupa**, ker ve, da je del tega težko doumljivega Oceana, brez strahu, da bi zbolel ali umrl, se odpre skrinjica. **Razpre se pravljичni svet naših danosti**, o katerih govorijo starodavni **miti in legende**, ki hkrati opogumljajo iskalce, da ne obupajo in iščejo naprej toliko časa, dokler jih ne dosežejo. Tako je »programirana« tudi naša duša vodnica. Preizkušnje popolne predanosti so najrazličnejše. Govorim o predanosti, ki ne dvomi o tem, da je **iniciacijski prehod življenje podpirajoč in torej nesmrten**. Zato pranojedstvo ponuja tudi **možnost pretresa naše duhovne veličine, duhovne odprtosti, zrelosti in nezrelosti**. **Dogajanja v procesih preobrazbe so naravnost čudežna in (umu) sprva nedoumljiva.**

Odprtost in prepojenost z brezmejno Univerzalno ali kozmično vseživljenjsko energijo, ki jo vse bolj **potrjujejo** tudi današnji **astronomi in fiziki** (zanjo so pred nekaj leti celo iznašli poseben termin – **BUZON, Higgsov bozon**), je **najmočnejša življenjska zaščita** in gotovo vodilo. Hindujci, častilci starovedskih znanj, so po obredu pošiljali iniciante **plavati med krokodile**, da bi preverili njihovo uspešnost povezanosti z Virom. Najverjetneje so **preživeli le tisti, ki so resnično vzpostavili trajno povezavo z Izvorom** in s tem pridobili potrebno **svetost in zaščito**. **Indijanska plemena** so se npr. preverjala v **puščavi in vročini**, tudi v vročini obrednih savn, pa na zahtevnih

obredih brez hrane in tekočine, kakršen je npr. **sončni ples**. **Afriška ljudstva** so se podajala v nevarnosti pragozdov in peščin, **tibetanski lame** pa v skalnate pečine visokih gora. Namen je bil vedno enak: **vzpostaviti jasnejše vezi s prvobitno življenjsko silo in višjedimenzionalnimi ravni resničnosti**, z izvornim Namenom in lastnim duhovnim vodstvom (dušo, Mojstri); **doseči višje ravni ali višjefrekvenčno ali bolj ljubeznivo in bolj zavedajoče stanje zavesti**, pa večjo in neovirano pretočnost življenjske energije.

Izkušnje tovrstnih **svetih iniciacij** vedno doprinašajo k **pospešeni duhovni rasti** posameznika, k odkrivanju in **prebujanju** nepričakovanih in neslutnih **spособnosti** ali darov duha: predvsem pa **jasnozaznavnosti** vseh **fizičnih in nefizičnih čutil**: od "jasnoslušnosti" in "jasnovidnosti" do

intuitivnih in kozmično-telepatskih sposobnosti ali nadčutil oz. "jasnovednosti" (za katero je odgovorna sedma ali t.i. "božja čakra"), **pa tudi možnosti za hranjenje s kozmično življenjsko energijo** (prano po hindujsko). Vendar sta kvaliteta in kvantiteta darov **odvisna od naše razvojne stopnje zavesti ali stopnje duhovne zrelosti**. A v teh procesih **lahko dobimo ogromno ali pa prav nič**. Slednje le v primeru, če se ne želimo spustiti v novo in v pretresanje ovirajočega, nezrelega, če v hranjenje s kozmično hrano ne verjamemo ali teh darov ne sprejemamo, ker naš um zatrjuje, da so nemogoči in lari-fari.

V tej izjemni avanturi življenja brez običajne hrane nas lahko doleti celo smrt, če nismo dovolj pripravljeni na hiter kvantni skok zavesti in se preobrazbe lotimo z nezrelimi prepričanji ter zavrtostjo; če smo prepričani,

da vse naštetu brez težav zmoremo, čeprav verjetno temu ni tako (žal je veliko takih novodobnih iskalcev). Če pa bi se npr. želeli hraniti s kozmično hrano le zato, **da bi prihranili** in bi si na ta način razbremenili proračun, ali pa zgolj zato, ker bi hoteli **le shujšati** ali le biti nekaj posebnega, ne bo šlo. Bo namesto efekta – **defekt**. Toda tovrstni **preračunljivi nameni** žal vodijo ljudi v zmotno in jih lahko pripeljejo **do velikih težav** ter zdravstvenih problemov, tudi do **poškodb razstrupljevalnih organov**, kot so npr. ledvice ... V najhujših primerih celo v smrt, če niso pripravljeni ali dovolj odprti za ta podvig. Proces prehajanja na novo obliko hranjenja, to je na način prehranjevanja z energijo ali prano, **zahteva temeljito pripravo, popolno predanost kozmičnim in zemeljskim preobražajočim energijam, življenju samemu, ter skrajno iskrenost in resnicoljubnost**, s katero si človek lahko prizna, česa je sposoben in česa ne.

Pri raznih kulturah in ljudstvih, kjer so tovrstne svete iniciacije in **obredi prehajanja** in iskanja stika z božanskim običajni in **znani že tisočletja**, tovrstnih **popačenih misli** skorajda ni, saj je **nuja duhovne rasti vgrajena v vsakdanje življenje**. Pri t. i. »civiliziranih«¹ ljudeh zahodnega sveta (to je v materialistični nazor usmerjenih) pa je tovrstno preverjanje zelo nujno. Poenostavljeno rečeno: **naša predanost brezmejni Kozmični Inteligenci, zaupanje vanjo brez kančka**

dvoma in povezana (devetdimenzionalna) zavest, so režiserji vsega, kar se bo dogajalo v procesu. Pogojevalo bo tudi darove, ki jih bomo deležni v njem in po njem.

Po prvem spontanem doživetju tovrstnega življenja ob kozmični hrani (decembra 1994) in prehodu (v letu 2000) na trajno **pranojedstvo**, sem leta 2001 izkusila še svojstven proces preobrazbe – **brez hrane in tekočine** –, a tokrat še ob **izjemni fizični aktivnosti**, kar mi je prineslo še večjo duhovno

poglobljenost ter **duhovno in telesno moč**. To se je dogodilo v času, ko sem drugim pomagala skozi tovrsten proces. Sicer je naš **"civilizirani" iniciacijski obred prehajanja** na življenje ob prani lahkotnejši od starosvetnih iniciacijskih obredov različnih ljudstev v neizprosni naravi. Običajno se namreč varno odvija med štirimi stenami ter z vsemi civilizacijskimi dobrinami, tušem, ustrezno toploto itd.

Leta **2005** sem svoje izkušnje nadgradila še z eno izjemno preizkušnjo: **desetdnevnim procesom brez hrane in tekočine ter v popolni temi**. Pričelo se je **dogajati samo po sebi**. Na tečaju Veduna kozmične resonance mi je **pričelo vleči oči navznoter**, prišla je povsem nepričakovano **silna zaustavljenost in omotica**. Komaj sem speljala tečaj do konca. Kmalu sem dojela, za kaj gre, in deset dni preležala v postelji – **s prevezo čez oči, pa zvezkom in svinčnikom ob sebi**. **Uvidov** je bilo toliko, da sem jih (na slepo sicer) komajda zapisala. **Ko ne veš, kaj je zgoraj in kaj spodaj**, levo ali desno, se **povrneš v stanje prvobitne teme, iz katere je porojeno vse**. Neverjetno izkustvo! O vseh procesih lahko preberete več v mojih knjigah, še zlasti v knjižni seriji z naslovom **Kozmična telepatija** (1. in 2. knjižna enota). Po skoraj dveh desetletjih pranojedskih izkušenj pa je dozorel tudi čas, da vse izkušnje strnem v samostojno knjižno delo. Pravzaprav je le to že v delu.

In za zaključek naj povem še sledeče: **s pranojedstvom lahko pričnemo povsem nov življenjski cikel in pospešimo duhovni napredek kot z nobeno drugo duhovno prakso**, in to še v času bivanja v fizičnem telesu. Pravzaprav v **istem telesu pričnemo povsem novo življenje (novo reinkarnacijo, če hočete!)**, z **novimi nalogami in drugačnimi razmišljanji**. Svet in **dogajanje** v njem namreč **vidimo širše!** Sprejmemo povsem **nove zemeljske izzive in vloge, ki daleč presegajo kakršnokoli astrološko izračunavanje naše življenjske poti ali karme**. Gre za svojevrstno **novo rojstvo v istem telesu**. **Opravili smo namreč izjemen test in »zavestno duhovno operacijo«**, ki je botrovala preskoku zavesti. Po procesu začutimo, da moramo (nenadoma?) **opravljati povsem druge stvari, kot poprej** – in seveda tudi **na drugačen način** – ter da nas pritegujejo povsem **nove in drugačne življenjske vsebine**. Tisto, kar se mi je zdelo še včeraj pomembno, se je v tem novem ciklu moralo umakniti. Prenehala sem z entuziastičnimi raziskovanji naše duhovne dediščine oz. ljudskih glasbil sveta, ter **sprejela (končno!) vlogo povezovalke tradicionalnih duhovnih znanj z zvokom in življenjem ter vlogo duhovne učiteljice**. Glasbila različnih kultur so pri tem služila **le kot orodja in so po novem neločljivo povezana s služenjem in pomočjo drugim ...** Na kakršen koli način že.

Skratka – **izkušnja je vredna človeka in brezmejnega duhovnega bojavnika! Je izkušnja, ki spreminja svet v širše in boljše!**

